

EFTERÅR

C Dm G11
Som-me-ren gik så sin skæ-ve gang med sol-skin og kær-lig-heds-
vejr lyk-ke og let-hed og lær-ke-sang og
C/G G7 C F
him-len u-en-de-lig nær. Da-ge med travl-hed og
Em C7 F
ti-me-drift og nat-ten så tin-dren-de tyst.
D⁹ Em Am C/G G7 C
Un-der en må-ne med læ-be-stift for-tryl-le-de til det blev lyst.

På studieorlov i Italien og udendørs koncert for cello og klaver i de smukke rester af Marcellus' teater i Rom. Århundrederne glider forbi med svagt belyste søjler og dybe cellostrøg. Pludselig stiger månen op over Esquillinhøjens pinjer. Hvor megen lykke på én dag. ? Marcellus -søn af kejseren-døde alt for ung. Sammen med alle de andre døde drømmer han sikkert om solskin og en chance mer. Jeg kunne have undt ham denne aften -under en måne med læbestift.

Tilbage i Danmark er der tid til eftertanke. Sommeren pakkes ned og fornuft og sweatere findes frem igen.

1. Sommeren gik så sin skæve gang med solskin og kærlighedsvejr lykke og lethed og lærkesang og himlen uendelig nær. Dage med travlhed og timedrift og natten så tindrende tyst. Under en måne med læbestift fortryllede til det blev lyst.

2. Efterårsmukke og -røde træer og vinduer endnu på klem. Tyndere solstrejf og tykke klær og fuglene er fløjet hjem. Vi der skal blive må lande tungt på bunden af tankernes havn finde fordybelsens tyngdepunkt mens storme tar landet i favn.

3. Sommeren sang så sin aftensang i blæsende, valsende takt. Blomsterne nejed en sidste gang og smed deres eventyrdragt. Drøm nu om solskin og snabeldyr godt pakket i vinterens is. Vågn så til endnu et eventyr med blomster i sommerens dis.

4. Du som fortryller den smukke jord med fugle og frugter og frø. Du som forløser det tavse ord og skaber i forårets tø. Gud, du som lever i vores hus i solskin og efterårsvejr giv os at leve i somrens rus og dø i opstandelsens skær.

Tekst: Arne Andreasen, 1994

Musik: Jens Nielsen, 1994